

פרוטוקול מליאה מן המניין 4/22

מיום שלישי, כ"ח באדר א' תשפ"ב, 1 במרץ 2022

נוכחים:

מר שמעון מזוז	- ראש המועצה
גבי חדווה שקד	- סגנית ראש המועצה
מר דוד לוי	- מ"מ וסגן ראש המועצה
מר יוסי וקנין	- חבר מועצה
צביקה מנשקו	- חבר מועצה
מר שי אלדור	- חבר מועצה

נעדרו:

דר' דוד קודיש	- חבר מועצה
מר שמעון פרץ	- חבר מועצה
מר עוזי שוקרון	- חבר מועצה

משתתפים:

מר ציון אלמלם	- מנכ"ל
מר שוקי מנשה	- גזבר
עו"ד גדעון פנר	- יועמ"ש
אתי טפר	- מנהלת מח' חינוך
עירית כהן	- מנהלת בית ספר "נבון"
קארין כהן	- סגנית מנהלת בית ספר "נבון"
מטי מויאל	- מבקרת המועצה

על סדר היום:

1. עדכון על צילום ישיבות המועצה
2. אישור פרוטוקולים – ירד מסדר היום
3. הצגת מערך החינוך בית ספר יצחק נבון - גב' עירית כהן.

- תחילת דיון -

פתיחה

שמעון מזוז [ראש המועצה]: כל המילים החדשות שלמדנו, הרבה בריאות לצוות: למורים, לתלמידים, איפה אב הבית שעושה לך פה עבודה נפלאה וכמובן לאב הבית, לסגנית שלך שנכנסת, שגרמה לנו להוצאות של מאות אלפי שקלים בבתי הספר האחרים במיתר, באהבה. יש לנו הרבה כסף ברוך השם לא חסר. באמת תודה על הכל זה הקפיץ לא רק את בית ספר נבון, לכל בתי הספר זה הקפיץ יש לנו את בית ספר מיתרים שהוא חדש לחלוטין, בית ספר חמדת שעבר מהפך גם. ויש לי כבר דרישות מבית ספר פסגות ובית ספר עמית, אז באמת ישר כוח. קארין, מזל שעשית את זה בתקופה שיש לנו גם אפשרות להגיד כן כי עד לפני 3 שנים, לכם היה פה תקציב של משרד החינוך, לאחרים לא היה לתת. אבל עכשיו ברוך השם מצבנו השתפר לאין ערוך. זה הזמן להגיד תודה לשוקי הגזבר אני לא צריך לספר לכם שהמועצה הייתה בשנת 2019, יחד עם החברה הכלכלית, בגירעון של 20 מיליון שקל אני חושב שעכשיו אנחנו בגירעון של פחות משני מיליון בשני הגופים. זאת אומרת צמצמו חיי מיליון שקלים. אני חושב שאנחנו נהיה בעודפים. אנחנו נהיה רשות איתנה ואני רק רוצה להגיד לכם שב-3 שנים האלה גם היה הרבה כסף. זה לא שחסכו והורדנו. נכון חסכו ביום אחד של פינוי אשפה. מה שחסך לנו ב-3 שנים האלה מיליון ושמונה מאות. 10% ממה שצמצמו זה בא מיום אחד שצמצמו ולהערכתי אנשים התרגלו. פחות משאיות שמזהמות בתוך היישוב.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: לא, גם יש את האיסוף של השקיות הכתומות שמוריד הרבה נפח מהפחים.

צביקה מנשקו [חבר מועצה]: שעוד לא קיבלנו. המועצה פרסמה שהיא מפזרת בבתים.

ציון אלמלם [מנכ"ל המועצה]: עכשיו. עכשיו. חדוה, עכשיו מפרסמים, סיימנו כבר שתי שכונות, כבר חלק קיבלו.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: לא יודע, אני משתמש בשקית בשבוע, עדיין יש לי שקיות.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: גם לי יש שקיות.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: לא משנה, אנחנו נחלק עוד. ההצלחה בעניין הזה של המחזור היא הצלחה אדירה. באמת תודה לכל התושבים, גם תאגיד תמי"ר אמרו לנו את זה, שלא הייתה להם הצלחה כמו במיתר, אז יש לנו באמת תושבים עם מודעות. על זה צריך להגיד באמת תודה לתושבים

מועצה מקומית מיתר

האלה. אגב, טיפ קטן, אתמול השקית הייתה מלאה אז אם אתם לוקחים את הבקבוקים, מוציאים את האוויר ומצמצמים, אפשר להכניס פי שלוש באותה שקית, זה טיפ שאני יכול לתת למי שמעוניין.

א. עדכון על צילום ישיבות המועצה

שמעון מזוז [ראש המועצה]: הודעה אחת שבסמכותי, הבנתי מגדעון פנר, אנחנו החל מהישיבה הזאת והישיבות הבאות, אסור יהיה לצלם את הישיבות האלה ואסור יהיה בכלל לצלם את הישיבות, זה סמכות ראש המועצה. אני מניח שיהיו כאלו שיערערו, אנחנו נבדוק אם הם צודקים או לא צודקים. אני עושה את זה בעיקר בגלל שאנחנו מתקרבים לבחירות, ואז כל אחד רוצה, זה לא הופך להיות ענייני, זה לא היה ענייני קודם ועכשיו על אחת כמה וכמה, שכל אחד רוצה במה, להראות כמה הוא טוב וככה לפנות לקהל הבוחרים שלו, ולכן אני כדי למנוע את כל ההצגה, ואת כל ההתלהמויות האלה שאנחנו נגררים אליהן, שאנחנו נהיה ענייניים, כל אחד יעשה את מעשי הבחירות שלו באמצעים אחרים, מבלי להלחיט את הרוחות, מבלי לנסות להיות פופוליסט, לי יש הרבה יותר אמצעים לנסות להיות פופוליסט ולהודיע לתושבים "אני עושה ועושה, ועושה", לא רוצה את הבמה הזאת. אנחנו נעשה דברים, כל מי שרוצה לעשות, צריך לעשות דברים שהתושבים יראו, לא מספיק לפרסם ולדבר. בדיבורים, יש הרבה אנשים שהם מאוד חזקים בדיבורים, צריך לפעול. מי שיפעל, יקבל כנראה את הקרדיט של התושבים.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: ולראיה: כיסוי הגירעון במיתר, ישר כוח, כחלק מהעשייה.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: כן, זה חלק מהעשייה. אבל, יבואו כאלו ויגידו שחסכת עלינו. מצבנו היום הרבה יותר טוב כפי שאמרתי, עכשיו משקיעים בבתי ספר, משקיעים בכבישים, בגינון, בשיפוצים, הקמנו מתנ"ס שזה היה עלות מאוד גבוהה.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: ותאורה.

שמעון מזוז ראש המועצה: ותאורה, תאורת לדים-

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: ובסולארי.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אנחנו מייצרים את החשמל בסולארי, יש את הצינור הזה שאנחנו הולכים לעשות את ההשקיה-

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: בהשבת מים.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: בהשבת מים. כל הדברים האלו זה דברים שלמעשה יגדילו את תקציב המועצה לטובת התושבים. זאת אומרת זה אפילו לא צריך לבוא להצבעה, זו החלטה שאני החלטתי בהתייעצות כמובן עם כל חברי המועצה שנמצאים פה סביב השולחן, ישיבות המועצה יוקלטו ויתומללו אך לא יצולמו, וגם עם כל מי שלא דיברתי, אני אדבר איתו בנפרד. תודה רבה לכולם, תודה רבה למארחים. אפשר לעבור לסדר היום, כמעט אין סדר יום היום, אז חגיגה גדולה שלנו, שאנחנו פה בבית ספר נבון, בישוב כרמית שמונה כ-500 משפחות, עם 300 ילדים בגני ילדים, פלוס-מינוס כולל החטיבה הצעירה. במיתר על 2300 ומשהו משפחות, אנחנו עם אותן מספר ילדים.

ב. אישור פרוטוקולים – ירד מסדר היום

ציון אלמלם [מנכ"ל המועצה]: טוב חברים, לגבי הפרוטוקולים, חשוב שנכיר פה את כל חברי המועצה, היות ואנחנו עברנו לחברה חדשה שמקליטה ומתמללת ששיטת ההקלטה והתמלול טיפה שונה כי הם עושים תמלול לפי זיהוי קולות, ובשני הפרוטוקולים האחרונים גדעון התבלבלו בין הקול שלך לקול שלי, את כל מה שאני אמרתי רשמו גדעון פנר אמר, ואת כל מה שגדעון אמר כתבו שאני אמרתי, וראיתי שזה קצת מבורדק, ולכן החזרתי את הכל חזרה לחברה. אתמול אחרי הצהריים קיבלנו את המתוקן, לא הספקנו לראות שאכן זה בסדר. לכן את הפרוטוקולים של שתי הישיבות האחרונות, נעלה בישיבה הבאה כולל את הפרוטוקול הזה.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: אוקיי.

ציון אלמלם [מנכ"ל המועצה]: לכן, זה לא בסדר היום ולכן נעבור לסעיף ג: לעיריית להצגת מערך החינוך בבית ספר יצחק נבון.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: תסיר קודם את הסעיף האחרון ואחרי זה תעבור.

ציון אלמלם [מנכ"ל המועצה]: סעיף ד' אנחנו לא יכולים לדון בו, כי אנחנו צריכים הסכמה מלאה של כל החברים, כי לא נמסר עשרה ימים מראש. לכן זה לא בסדר היום, ולכן מה שנשאר לנו זה רק סעיף ג', עיריית הבמה כולה שלך.

ג. הצגת מערך החינוך בית ספר יצחק נבון - גב' עיריית כהן.

עיריית כהן [מנהלת בית הספר]: אז קודם כל שוב, ברוכים הבאים לבית ספר יצחק נבון, לבית החינוך יצחק נבון. לא סתם קראנו לו בית חינוך, אנחנו באמת מאמינים שאנחנו בית לילדים ובמיוחד בקהילה המיוחדת שלנו, זה מאוד חשוב לנו. אז, ברוכים הבאים וזכיתם להכיר ככה את

הילדים, ואמרנו שנעשה איזה משהו שהוא באמת שתחונו את זה במקצת. אז, אני אציג קצת וזכינו שהבחורה היושבת פה איתנו, אוסנת ברקוביץ' הייתה ככה אמונה על עיצוב הסמל, אני חייבת להגיד שכשאמרו לי שיש סמל לבית הספר, קצת נלחצתי. אמרו לי יש שם, התאכזבתי, אמרו גם שעיצבו סמל, אמרתי וואי אני מקווה שאני אתחבר אליו, אז אני באמת רוצה להגיד שהתחברנו מאוד, גם לשם בית הספר, שנבחר על ידי ראש המועצה וגם לסמל המדהים אוסנת. אז באמת אוסנת, אם את כבר פה בואי תציגי.

אוסנת ברקוביץ': אני מתרגשת. קודם כל, אחד הדברים זה שבאתי לכרמית ואמרתי לא משנה מה, הסמל לבית הספר הוא יהיה שלי. זה הבייבי שאמרתי שאני חייבת חייבת, ממש, זו הייתה פנטזיה כזו.

חדווה שקד[סגנית ראש המועצה]: את עוסקת בתחום?

אוסנת ברקוביץ': אני מורה לאומנות. אבל, הסמל אמרתי ויהי מה: אני רוצה. אז קצת על הסמל: הוא קודם כל מגיע מתוך הסמל של כרמית, של שלושה עצים. אנחנו לא כל כך רואים אותו כי אנחנו עכשיו שכונה בתוך מיתר, אז ככה זה מתחיל משם. אז קצת על עצי הברוש, צמרות העצים מסמלות את השאיפות להצלחה, להגיע כמה שיותר למצוינות. כמובן, גלגלי השיניים זה המוח, החשיבה, ההתפתחות, הקדמה, כמובן מחשבה, יצירתיות. הלב זה הקהילה שלנו הטוב, זה הלעזור אחד לשני, הנתינה, כמובן לאור אהבת חניס. הפנים הם אחד כלפי השני, פנים אוניברסליות שמקבלים אחד את השני, וזהו שיתוף פעולה. מקסים, אני חושבת שזה יצא כל כך בקלות, כי זה יצא טבעי מאוד כי זה מאוד משלב את הקהילה ואת המקום שבו אנחנו נמצאים.

מוחאים כפיים

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: קודם כל אני שמחה, הזמנתי את חברי ועד ההורים. אז באמת, לא ידעתי שתגיעי אז אני שמחה, כי אני חושבת שזה באמת ראוי שנציג את סמל בית הספר. אז קודם כל, נמצאים איתנו נציגים, רצינו יותר שיגיעו אבל לא הסתדר, ככה בהתראה קצרה הודעת. אז זו שני.

שני [ועד הורים]: ערב טוב לכולם, מה שלומכם? שמי שני, אני יו"ר ועד ההורים כאן בבית הספר. תענוג שבאתם לישיבה כאן, הזדמנות להודות לכם על כל התמיכה, הבית ספר צומח, היו אתגרים, אנחנו יודעים, אז תודה לכולכם על כל מה שעשיתם ואם יורשה לי ועל כל מה שתמשיכו עוד לעשות עבור בית הספר.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: היום רס זהבי היה, וכבר אמרתי לו שאנחנו רוצים להקים את חטיבת הביניים פה, כי אם לא נערך היום בעוד שנתיים לא תהיה חטיבה. אתם גדלים מהר, לא יודע, הזמן אצלכם רץ מהר מאוד.

שני [ועד הורים]: רציתי להגיד, זה רק פה, בתוך בית הספר: יש עוד גנים, עניינים, הריונות עתידיים. הממוצע היא לידה ליום בכרמית רק שתדעו.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: לא, לידה ליום זה לא הגיוני, כי את יודעת כמה גנים אני אצטרך לפתוח? עשרה גנים בשנה (צוחק). האמת היא שאתם צודקים, ובהתלבטות שלנו בשיווק העתידי של המגרשים בכרמית, זה באיזה קצב לשווק, כדי שבסוף לא תזדקנו כולכם ביחד וייסגרו בתי ספר וגנים. אבל אי אפשר לתכנן במדינה הזו, כולם רוצים כאן ועכשיו ואז נשווק מסה וכולם יתבגרו, ויהיו גנים שייסגרו ולא תהיה תחלופה של אוכלוסייה. במיתר רק עכשיו מתחילים לראות הרבה מאוד מבוגרים שמוכרים ונכנסים צעירים, מתחילים לראות שינויים כמעט בכל רחוב רואים שמישהו משפץ בית. עכשיו, אבל שוב, מיתר שווקה יחסית בשלבים הראשונים אנשים התמהמהו הרבה, אבל פה שיווקו בהתחלה 750 משפחות, עכשיו אנחנו עושים עוד שלב של 750 שבסך הפער ביניהם יש 6-7 שנים, אבל אני הרבה מאוד פעמים מתלבט אם אנחנו נוהגים נכון או לא, אבל מצד שני, צריך גם איזשהי מסה של 1500 משפחות שיהיה לכם פה חנויות. אפרופו, חנויות יש לנו יזם שזכה במרכז מסחרי, הוא כבר נפגש איתנו, יש לו כבר אדריכל, רמי מארש, שאמור לבנות פה 6500 מטר. הוא טוען שהוא עולה כבר על הקרקע, זאת אומרת הוא כבר מתכנן, מתחיל לבנות, הוא מחפש שוכרים. הוא שמע שאנחנו רוצים לבנות מבנה מועצה המקומית אז הוא הציע לי לשכור ממנו פה, אמרתי לו הוא שילם על הקרקע, מחיר המינימום היה מיליון שקל, הוא שילם 21,888,000 שקל, פי 22 מהמחיר. אז אמרתי לו: במחיר שאתה שילמת את הקרקע, רוצה עוד גם לקבל ממני? אני את הקרקע מקבל בחינם, לכן אני לא לקוח פוטנציאלי. אבל מאמינים ביישוב. מגרשים גם.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: חוץ ממשד החינוך.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: למה?

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: סתם, אני בצחוק אומרת. אבל כשאני בירושלים, לבקש הכרה בצורך לעוד גנים, אז אני מראה להם את קצב הילודה והם לא מאמינים, והם אומרים לי "לא, לא, רגע זה ביתר עילית". אמרתי להם ברצינות, הם לא מאמינים, אני הולכת עם זה: עם החיזוי הדמוגרפי, עם הגרפים והמספרים, כי הם חיים עדיין במשרד החינוך על מפתחות שלפני 50 שנה לא שינו אותם, והילודה שלכם פה כנראה דומה לחרדים, לא יודעת. אמיתי.

שני [ועד הורים]: על זה נאמר טפו טפו, אני שמעתי שהנתון האחרון זה ארבעה ילדים למשפחה. אנחנו עם שלושה, אנחנו בדיליי. לא, אבל עירית הזכרת, אנחנו ועד הורים כמובן רחב יותר משלושתנו, אבל אני ואסנת ברקוביץ הצטרפו היום, איזה כיף שאתן פה ועל כל מה שאתם עושים למען בית הספר.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: ממש. אז, באמת נתונים כלליים על בית הספר: אנחנו בשנה וחמישה חודשים סך הכל, פתחנו בתקופת חירום. למעשה, כמו שראש המועצה אמר אנחנו לא יודעים מה זו שגרה רגילה. נולדנו לתקופת חירום, ותודה רבה לצוות שלי שבזכותו באמת: נטלי ומורן, ואוסנת וקרין שבזכותן, בזכות הצוות המורחב הזה הצלחנו להשיג את מה שהשגנו, כי בלי צוות אי אפשר לעשות את זה, ובטח ובטח שלא בתקופה כזו מורכבת. אז יש לנו באמת את זיו שהיא המנהלנית שלנו, אב הבית שמואל. אנחנו בצוות 21 אנשי מורים: צוות חינוכי, סייעות: 4 משלבות, 2 פדגוגיות, 1 סבב. כיתות א'-ד': 11 כיתות, כשכיתה אחת היא כיתה לא תקנית, שאני מאמינה שהשנה הבאה היא תהיה תקנית. שני גנים מדהימים: ילדים, אין דברים כאלה, פשוט חוויה.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: ספרי לנו מה היתרון של חטיבה צעירה. את יודע שהרעיון היה שלי?

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: כן, יפה. אם כבר מדברים על החטיבה הצעירה, זה בא לנו בהפתעה אוקיי? אני זוכרת את הישיבה שהייתה לנו, עם ההורים בקיץ שהיו מאוד חרדים לנושא הזה של חטיבה צעירה. אני חייבת להגיד שבשנה הראשונה שהגעתי למיתר, לפני 13 שנה בפסגות סגרנו חטיבה צעירה, זה היה פשוט נורא. אי אפשר היה להתנהל, אני לא ידעתי מה הולך שם. היה כאוס, היה לחץ של ההורים לסגור, ומבחינתי זה תיקון, תיקון גדול מאוד ותיקון חיובי כי חטיבה צעירה בבית ספר, קודם כל רואים את ההתפתחות שלהם, יש לנו כאן את קארין שאשמח לתת לך את רשות הדיבור שתספרי, שמנהלת את החטיבה הצעירה. פשוט, הם נהנים משני העולמות, אוקיי?

שמעון מזוז [ראש המועצה]: גם הבית ספר לא היה מתוכנן לחטיבה צעירה, ותוך כדי הצלנו אותו.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: כן, גם את בית הספר אתם הכשרתם לנו אותו, אנחנו הרווחנו מהפשרה הזו. יהיו לנו כיתות עם מחיצות שאפשר לפתוח אותן, תענוג גדול. אז קארין בואי תגידי כמה מילים על החטיבה הצעירה.

קארין כהן [צוות בית הספר]: אני אגיד בקצרה כי זה עולם שלם, עולם ומלואו. למידה תקשובית של ילדים בני חמש ושש, ילדים בגן חובה, ילדים שנמצאים בכיתה א'. הלמידה במוקדים היא משותפת, הקטנים לומדים מהגדולים, הגדולים עוזרים לקטנים ומקבלים איזושהי הכרה של ביטחון עצמי, התרומה היא תרומה נהדרת לשני הגילאים. אנחנו מכינים את תלמידי הגן לקראת

כיתה א', זה נקרא ריכוך. אנחנו מרככים להם את העלייה, הם עולים לכיתה א' כשהם מכירים את האותיות, את המספרים, הם יודעים אפילו לכתוב, לאיית. מצד שני, מטפלים גם במוטוריקה העדינה והגסה, בכל הקריטריונים שאנחנו יודעים לטפל בהם הכי טוב, כי אנחנו מכינים את הילדים שלנו להשתלבות מהירה, וקלה, ונעימה ומיטיבית בכיתות א'. מה שזה נותן, זה נותן כל כך הרבה יתרונות לילדים ובכלל עכשיו עם הקורונה, כל הנושא של הקורונה, הנושא של העיכוב שהיה, אני יכולה לומר לכם בביטחון מלא שהילדים שלנו, של הגנים פה מוכנים לקראת כיתה א' בשנה הבאה, והם עולים ממש בביטחון עצמי, עם ידע, עם יכולות, עם קשרים שטיפחנו.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: ועם מעטפת מטורפת שצריך להבין, תבינו מה עומד לרשות ילדי הגנים: פסיכולוגית בית ספר, יועצת, צוותים. זה לא רק גנת וסייעת.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: היום הייתה לי ישיבת סיכום מחצית עם גנת, ושאלתי אותה איך את מרגישה פה בבית הספר? אז היא אמרה לי אני לא בודדה, יש לי מערכת שתומכת בי. אם יש לי איזשהו קושי עם ילד, אני לא לבד, אני והסייעת, ויש לי פסיכולוגית, ויש לי מורות עמיתות, ויש לי מקבילה ויש לי את המנהלת והיועצת. זה תמיכה שאין בגן ילדים רגיל.

קארין כהן [צוות בית הספר]: והכי חשוב: יש לנו שני דברים נוספים. אחד, האחים הגדולים עם האחים הקטנים באותו בית החינוך שזה שקט גדול להורים. הגנים הם לא במקום אחר, הם יחד עם האחים הגדולים, ודבר שני [ועד הורים]: ה-1 בספטמבר, בידיוק אוסנת ציינה את זה, ה-1 בספטמבר עבור ילדי הגנים, זה לא הילדים הבוכים בגנים האוטונומיים שאנחנו מכירים והבכי ואמא, הם נכנסים בריצה לכיתה א' כי זה ביתם, זה הבית שלהם.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אגב, כשאמרתי זה היה רעיון שלי, זה בא מאילוץ כי פתאום הגידול הדמוגרפי, לא היו לנו כיתות.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: זה רעיון מעולה, רק בדקה ה-99 עשינו את הבלתי יאומן, להפוך אותו לפרוגרמה.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: כן, אבל העניין הפדגוגי וזה, לא אני בדקתי, זה היה. אני רוצה לפחות להגיד שאני אמרתי: אי אפשר. זה אותם שני גנים שאנחנו בונים, עוד לא סיימנו אותם שם, אז אם היינו מתאמצים היינו מסיימים אותם ל-1 בספטמבר, אבל לא היה לנו פשוט אמצעים. יש לנו גן אחד בפעוטון הישן, שמעתי פעם שיש חטיבות צעירות, אז יחד עם אתי דנו ובדקנו, והצלחנו לעשות את השינויים והנה מעז יצא מתוק.

קארין כהן [צוות בית הספר]: אני רוצה לומר ששוקי הגזבר, אנחנו יושבות איתו המון, הוא מקדיש לנו הרבה שעות, וגם אתי ראשת אגף החינוך. מה שחשוב לומר, שהם נענים לכל בקשה שלנו כי אנחנו עם ראייה באמת פדגוגיה חדשנית, של המאה ה-21 ואת הכל אם שמתם לב, לא נכנסתם לגנים, אבל גם הציוד שלנו פה, הוא לא ציוד רגיל, אין פלסטיקה, הכל מעץ, הכל ה-ה"גן העתידי", מה שמדברים על הגן העתידי להכין את הילדים, זה דור אלפא, להכין אותם לקראת המאה ה-21, למקצועות אחרים וחדשים שהולכים להיות. אז באמת, זה הזמן לומר תודה לכל העוסקים במלאכה, אין מובן מאליו. גם השולחן אור שלי, שלנו, של כל הצוות, שאנחנו נכנסים ומסתכלים ורואים, זה דברים קטנים, אבל הדברים הקטנים עושים את ההבדל.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אז אני מראה להם פה עכשיו את בית הספר ככה ממעוף הציפור. אנחנו עוד מעט נעצור, תתרשמו קודם כל, אתם רואים את שלב ג' שעכשיו בבנייה. מגרש הספורט שכבר מוכן. אז, יש לנו מורה שכל פעם מגייסת את בעלה שיצלם לנו. אז, באמת זה התצלום האווירי שלנו. דרך אגב, באותו יום, עשינו צילום של הרמזור האנושי, של הילדים. שנייה, אני רוצה להראות לכם ככה.

שני [ועד הורים]: עירית אני יכולה בינתיים רק להוסיף, שקארין שיתפה מההיבט הפדגוגי, אובייקטיבי, מהיבט החינוכי, אני יכולה להגיד כאמא לילדה ששנה שעברה התחילה את החט"צ: קורונה, קורונה, קורונה, היא עלתה לכיתה א' ברמת מוכנות ומסוגלות שאני לא בטוחה בכלל שהייתה קורית אם לא הייתה במסגרת הזו.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אז אם זה כל כך טוב, למה לא עושים את זה בכל מקום?

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: זה מאוד חשוב. המבנה צריך להתאים, לא סתם התעקשנו, המרחק באגף החדש שלנו של שלב ג', התעקשנו על דברים שמבחינתנו הם המהות לתשתית, לבסיס שמאפשר, אתה צריך צוות חזק, צוות טוב. אני אומרת לך מניסיון: שאני הגעתי לחטיבה שנסגרה, אני זוכרת שהאשימו אותי שהיא נסגרה, צריך את המוכנות, צריך את המבנה הנכון, צריך את האקוסטיקה הנכונה, צריך צוות טוב, צריך את הגישה והתפיסה החינוכית הנכונה.

קארין כהן [צוות בית הספר]: צריך צוות שמאמין בחזון ובאג'נדה של החטיבה הצעירה.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: לא, לא, גם להביא כיתה שהיא משותפת והחלל הוא משותף, אז אם כיתה לא מצליחים להושיב אותה בשקט, והמורה כועסת, אז הכיתה השנייה לא מצליחה ללמוד כי יש רעש.

קארין כהן [צוות בית הספר]: פה זה לא ככה.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: אני יודעת.

שני [ועד הורים]: לא, היה בעבר יותר חסרונות. היום, יש יותר יתרונות חד משמעית.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אז, אני רוצה להראות לכם, עשינו צילום. אז, ככה כפי שאתם רואים פה מגרש הספורט שהוא דרך אגב עם אספלט וגדר חיצונית, וזה ממש צולם לא מזמן. יש לנו כאן את המבנה שהיינו בו עם תערוכת הציורים, זה המבנה הזה, זה מבנה שלב ב', זה המבנה המיועד של כיתות ה'ו'. כאן, המבנה שאנחנו יושבים בו עכשיו זה מבנה המנהלה. מבנה של שלב א', זה כיתות ג'ד' וזה המבנה החדש, כאן זה שכבה ב' וכאן זה המבנה של החט"צ, אוקיי? א' וגן. עכשיו, דיברנו על המבנים, ניכנס קצת יותר לתוכן. בית הספר נבחר לקחת חלק, יש-

שמעון מזוז [ראש המועצה]: רק שנייה לפני שאת עוברת, יש משהו שאת חולמת עליו בשלב ג' ולא קיבלת?

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אני חייבת להגיד שכל מה שאנחנו מבקשים, אנחנו באמת מקבלים, החלום שלנו עכשיו זה לעשות גן. יש לנו שלושה גנים, שלושה בתים: אנחנו רוצים שתהיה חצר לימודית שהיא תהיה משותפת.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: רגע אני אדבר עם המהנדס, כמה כסף זה? מה ההערכה שלכם? תנו לנו להיערך.

קארין כהן [צוות בית הספר]: בין 60-70 אלף לשלושת הגנים, זה לא הרבה.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: קיבלתם 200 אלף.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אנחנו רוצים לספר לך מה הרעיון: הרעיון הוא שיש שלושה בתים, שהחצר שלהם היא חצר משותפת, היא חצר שהמעבר בין החצרות של הגנים היא משותפת. לכל חצר יש נושא, למשל: חצר של נינג'ה שמטפסים על כל מיני דברים, חצר של פעילות מוטורית, חצר של נינג'ה. סתם לדוגמה, אנחנו עוד לא החלטנו מה.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: אני אסביר את הקונספט. במקום לקחת שלוש חצרות ולעשות אותם קופי פייסט, לחשוב יצירתי ולומר: יש לנו שלושה גנים צמודים, כל חצר תהיה לימודית ברמה אחרת עם מתקנים אחרים, עם איבזור אחר ואז ילד יוכל לבחור: אני רוצה לצאת לחצר המוזיקלית, לחצר של הפעילות המוטורית, או לחצר של הקיימות ושל החקלאות ולא יודעת מה, ויש עוד שלושה מרחבי חינוך אחרים.

קארין כהן [צוות בית הספר]: כל ילד מוצא את עצמו בחצר שמתאימה לו, וגם כל ילד יכול לבקר בשלוש חצרות שונות לחלוטין, שכל חצר מפתחת קשרים וכישורים אחרים אצל הילד, כי זו השקעה בדור העתיד, מה שאתה עושה כרגע שמעון אתה משקיע בדור העתיד של מדינת ישראל. אני אומרת לכם, השקעה בחינוך זה הדבר הכי חשוב להורים, לילדים, למדינה שלנו. אנחנו נוציא פה אזרחים למופת, זה חלק מהחזון שלנו, ומהחלום שלנו.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: זה מתחבר לנו מאוד לחזון. אתם יודעים שיש קולות קוראים. אנחנו באות עם התפיסה החינוכית שלנו ובאמת במועצה עושים את הכל, כדי להגשים לנו את החלום. אז, באמת בהיבט החינוך, יש קולות קוראים ואנחנו מאמינות שקול קורא זו אפשרות לקדם את בית הספר, אפשרות למשאבים נוספים, וכל קול קורא שיוצא, אנחנו קופצות עליו ויצא קול קורא לבתי ספר בתוכנית שביט שזה בשם הקודם: מובילי פדגוגיה. בתי ספר שחושבים שיש אהם צוותים איכותיים שיכולים להרים ולהוביל תהליכים, והגשנו וזכינו, וזה מאוד מסתדר לנו כי זה מחבר אותנו, לחזון הבית ספרי שלנו. אתוכנית אנחנו מקבלים בה ליווי פדגוגי, של מדריכה שמגיעה אלינו אחת לחודש לבית הספר, ואנחנו יושבים ביחד ובונים את התוכנית של בית הספר, ובאמת החזון שלנו, המטרה שלנו זה לבנות השנה את החזון הבית ספרי שהתחלנו יחד עם ההורים, ישבנו השנה עם ההורים, הכנו משחק. קארין תרימי את המשחק שם. יש לנו משחק שהכנו בבית הספר, שעוסק באישיותו של יצחק נבון. אנחנו מאמינים שבית ספר שיש לו את השם, הוא לא צריך להישאר רק השם. אתם יודעים, להתעלם מכל התוכן שהוא מביא איתו, וראש המועצה אתה באמת בחרת באישיות, בן אדם, איש אשכולות שאנחנו התחברנו, ישבנו כאן קבוצות של הורים ומורים, ושיחקנו במשחק והוצאנו מתוך המשחק את העקרונות, את הערכים, שהאישיות ככה הובילה, ובחרנו את הערכים המובילים שאנחנו רוצים בבית הספר שלנו ואנחנו באמת בשלב של יצירת שפה בית-ספרית משותפת, והכל יוצא מתוך הערכים של יצחק נבון. גם פינת הזיכרון שאתם רואים פה בחוץ, היא לא סתם פינת זיכרון. כל מי שנכנס ככה בהלם, זה נראה כמו מוזיאון כי מבחינתנו זה דרך אגב סוג של חדר בריחה, שהילדים פועלים בו ומכירים פעם אחת באמצעות המשחק, פעם אחת באמצעות פינת הזיכרון שהיא חדר בריחה סוג של. הילדים דרך אגב גם בוחנים אותו, מעירים לנו הערות ואנחנו מתקנים את זה בעקבות. חלק מהלמידה, שוב, היא מי שבסופו של דבר משתמש בזה זה הילדים, ובאמת אנחנו עכשיו מתמקדים אחרי שישבנו עם ההורים והעלינו את הערכים, ושמענו מהם מה חשוב להם שבית הספר יהיה, אנחנו אפילו הלכנו ככה יותר מהם, והתחברנו קודם כל מאוד לדברים של ההורים והרגשנו שאנחנו מדברים שפה משותפת, ואנחנו הלכנו לכיוון, עשינו סוג של שוק בתי ספר ייחודיים, נכנסנו בצוות הניהול שלנו, שלחתי את הצוות לשוטט באינטרנט ולחפש בתי ספר מיוחדים בעיניהם. הגענו ביחד, ישבנו במליאה, כל אחת הציגה את הדברים שלה וראינו

מה הנקודות שעלו, והלכנו לכיוון של בית ספר, עדיין אין לנו ייחודיות, אנחנו עכשיו בונים את זה. גם אתי דאגה השבוע להביא לנו איזה משהו, אתמול כשהיינו, כל צוות הניהול שלנו והתחברנו מאוד לתפיסה ולרעיון וכבר דיברנו בעבר איך אנחנו רוצים: אנחנו רוצים לפתוח מסגרות, אנחנו רוצים לעשות דברים אחרים, אנחנו רוצים לעודד את הלמידה הרגשית-חברתית, אני חושבת שהצוות שלי שהיינו שם, הוא מאוד, באמת עורר. ישר אמרתי **לאתי טפר [מנהלת מח' חינוך]**: אני רוצה איתו פגישה, כי הוא עורר לנו כמה דברים שאתם יודעים, איך הוא אמר? גם בבית ספר עם קירות, אפשר לשבור אותם. אפשר להיות בית ספר פורץ דרך, וזה באמת החלום שלנו. אנחנו יושבים עכשיו בידיוק חושבים על זה, ואנחנו רוצים ללכת יותר על הלמידה הרגשית-חברתית, להכין את הילדים למיומנויות החדשות של 20-30 שהם עבודת צוות, וחשיבה יצירתית, כל הדברים שכביכול לא מלמדים בבית הספר, זה מה שאנחנו רוצים. אנחנו רוצים את הלמידה הרגשית באמצעות דיאלוג: שהילדים ידעו לעשות את הדיאלוג הפנימי שלהם עם עצמם. הציורים האלה זה הדיאלוג הפנימי שלהם עם עצמם, אנחנו נלמד אותם איך לדבר, איך לנהל שיח בין המורים לבנים, בין ההורים לבין המורים. זאת אומרת, אנחנו רואים את כל המכלול הזה, ואנחנו רואים את ההורים כחלק בלתי נפרד מבית הספר, זאת אומרת המטרה שלנו ושל ההורים משותפת: ההצלחה של הילדים, ואנחנו כרגע מתנסים, לומדים את הנושא בעצמנו, ההשתלמות המוסדית שלנו עוסקת בלמידה רגשית-חברתית של הצוות החינוכי, היא מאוד יישומית, היא מאוד פרקטית, היא מאוד לרדת ישר לכיתות, ושוב זה לא פשוט: כי שנה הבאה יהיה לנו שוב צוות חדש, ושוב הכל כל הזמן דינמי פה ומאוד משתנה. אנחנו הולכים לקראת, אנחנו בונים אבל כל פעם אנחנו צריכים לחבר, כי שנה הבאה יצטרף אלינו עוד גן ואולי תיפתח עוד כיתה ד'. אנחנו לא יודעים, כפי שהבנתם, הקצב פה מאוד רציני, אז אנחנו יכולים לפתוח עוד כיתה. אז אנחנו, החלום שלנו, אנחנו החודש נפגשים, היום אנחנו נפגשים בלי שום קשר ועד ההורים עם הנהלת בית הספר, הצוות החינוכי לדבר על החניה של בית הספר, פעילות בכיתות, כי מה שקורה בבקרים זה שהגדלנו, זה עדיין לא מספיק, אנחנו יודעים את זה ומנסים לראות איך אנחנו עוזרים לעצמנו.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: לא, זה נושא הבטיחות בחניה, יש ממש קושי, זאת אומרת גם העומס בבוקר, גם הורים שעושים רוורס וזה סכנה אמיתית שמזג האוויר הוא גם לא משהו אבל גם בכלל: הילדים כל כך קטנטנים.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אנחנו נזמין יועץ בטיחות.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: נשק וסע. תגייסו הורים מתנדבים.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: אבל קודם צריך יעוץ תעבורתי מקצועי.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: זה לא בעיה להביא ייעוץ תעבורתי, אבל תעשו נשק וסע עם הורים מתנדבים.

ציון אלמלם [מנכ"ל המועצה]: נזמן יועץ תחבורה לטיפול בחניות בית הספר וברחובות הסמוכים לבית הספר.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: דבר נוסף, שאנחנו נשב החודש להמשיך את הנושא של תקנות בית הספר והחזון הבית ספרי לעדכן גם את ההורים איפה אנחנו עומדים, לאיזה כיוון אנחנו הולכים וכמובן אנחנו בקשר בעבודה משותפת, עם ועד ההורים בשקיפות. זו הזדמנות טובה להגיד תודה לוועד ההורים, זה לא ברור ומובן אליו שיש שיתוף פעולה, ושיש פותחים ויוזמים ביחד, אנחנו חושבים אז באמת תענוג ותודה שני.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: כל הכבוד על הפיצול של כיתה ד': שעמדתם על שלכם, זה ערבות הדדית... פעם, הילד יכול להיות בכיתה הזו של הורה אחר, והמשמעות לא הייתה גם כל כך גדולה.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: הם ידעו שזה לא על חשבון, והייתה התמודדות אבל עשינו את זה ביחד.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אני מאוד הערכתני את איך שאתם תמכתם גם במהלך, למרות שהיה קשה. התושבים שלכם לא קלים. אני אומר: חבר'ה צעירים, שכל אחד חושב שהוא, באמת צריך להגיד, יודעים לעמוד על שלהם, ועדיין רואים שזה עבודה ציבורית שאתם עושים ואי אפשר לרצות את כולם.

שני [ועד הורים]: לא. הרבה סבלנות באמת ואורך רוח.

חדוה שקד [סגנית ראש המועצה]: ונועם, גם נועם. הדרך היא מאוד חשובה. זה שבאים ומתלהמים, זה לא הפיתרון. צריך לבוא ולהציג מה צריך, והדרך היא הכי חשובה.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: ועד ההורים פה התנהג למופת, אני הייתי מולכם ודיברנו ובאמת אני מאוד מעריך את זה, לא בכדי אני פה.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אז אני רוצה לסיים, יש לנו בשמונה וחצי זום. אז אני רק אסיים בעוד כמה תמונות מחיי בית הספר. כל חודש אני שולחת ככה לאנשים שאנחנו עובדים איתם, את חלון נבון וזה של החודש האחרון ששכחתי להוציא אותו היום, אני אוציא אותו מחר. אז, תמונות מחיי בית הספר בחודש אדר: יצאנו, רקדנו, נהנינו, שבוע המודעות למניעת כוויות, יש ברוך השם הרבה שבועות במשרד החינוך ואנחנו לא מפספסים אף שבוע כי כל שבוע כזה, זה דרך נוספת

והווייתית ללמד את הילדים. יום המשפחה: תלמידי שכבה א' מנסים לשלב את הכל, למדו מהו טקסט מפעיל, הכינו עוגות וכמובן כתבו מחברת מתכונים משפחתית, והחלום שלנו שהגשמנו השנה-

קארין כהן [צוות בית הספר]: החלום הכי גדול.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: שאנחנו נעשה אותו כל שנה, יש לנו שני טיולים בשנה לכל שכבת גיל. טיול אחד: כל שכבה יוצאת למקום אחר, והטיול השני [ועד הורים]: החלטנו שאנחנו עושים מסורת שוב בגלל הקהילתיות שיש לנו פה, יוצאים הורים (תמיד יש לנו יותר הורים מלוויים מתנדבים ואין לנו מקומות). אז, בטיול השני אנחנו עושים טיול קהילתי, כל הורה שרוצה לצאת מוזמן, נרשמים, אנחנו נערכים מראש, משלמים עבורם הסעה והאוטובוס ואנחנו יוצאים, השנה יצאנו לבית גוברין, היה מדהים. יצאנו, והיה ראש חודש אדר אז באמת רקדנו שם, הבאנו מערכת, רקדנו שם בשטח, ורקדנו גם ריקוד משותף שהילדים למדו, ככה ריקוד שהוא אחיד כזה, ורקדנו שם זו הייתה חוויה כפי שאתם רואים בטבע, זה היה מקסים. אז שוב, אפרופו מה הילדים של הגן מרוויחים? הם אף פעם לא יצאו לטיולים, בגן לא יוצאים לטיול, אז הם יוצאים, הם צופים בהצגות של בית הספר, יש להם הרבה פעילויות חברתיות שאם הם היו בגן הם לא היו חווים אותן. אז באמת: גן סלעית, גן דיין, כיתה א1, כפי שאתם רואים. זה היה מסלולי, כל שכבה התחילה במקום אחר, ונפגשנו ועברנו. ב'.

שני [ועד הורים]: החוויה הייתה מהממת גם להורים, וואו, וואו, שנה הבאה יהיו כפול הורים. זה באמת.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: הצגה לילדי הגן שהגיעה דרך סל תרבות של המועצה, שהילדים הגיעו. עסקה בנושא של התגברות על הפחד, שמאוד רלוונטי לתקופה שלנו. כפי שאתם רואים, כאן זה מרחב של הגן שהוא מחובר שתי כיתות ביחד. שבוע בטיחות ברשת: אז באמת מתחברים על בטוח, עשינו מגוון פעילויות בכיתות: עוצרים מכירים ומחליטים לבוא: כל ילד קיבל מחזיק מפתחות כפי שאתם רואים בתום הפעילות של "אני גולש נבון" ותלינו את זה, אני רואה את הילדים חלק מהילדים זה עדיין על הקלמר.

שני [ועד הורים]: הם רק רוצים את המפתח כבר, כדי לשים על המחזיק מפתחות הזה.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: כן. אז זה באמת הרגשה טובה, וכיף לראות שהילדים וכמובן שאנחנו יצרנו ודיברנו איתם על הרמזור: עוצרים, בוחנים, מכירים ומחליטים, ויצרנו רמזור אנושי מהילדים. יש לנו גם תצלום שהילדים עושים שלום, שלחנו את זה ממש צילום וידאו, ושלחנו את

זה גם כן להורים שזה היה מקסים, ושוב לומדים שיח בנושא של אומנות, פעילות בתחנות שקשורה והכל במה שקשור ברשת. אנגלית: המורה לאנגלית שלנו התותחית, מורן שבאמת מפעילה את הילדים, ויש אהבה. תראו איך הילדים של ב'.

מטי מויאל[מבקרת המועצה]: מאיזה כיתה את מלמדת אנגלית?

המורה לאנגלית: מב'. שנה שעברה לא היה ב'.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: שנה הבאה מהגנים. אנחנו נמצא לך שעות, מהגן.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: לא היא אחת, אני צריכה עוד מורות אנגלית.

קארין כהן [צוות בית הספר]: יש מחסור במורות באנגלית.

אתי טפר [מנהלת מח' חינוך]: אבל היא יכולה להדריך את הגנות.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אז זהו, אז השנה הכנסתי אותה כבר לא', מא' עד ד', ובשל מצוקת כוח אדם ממורה שהיא ילדה, היא הפכה להיות מחנכת של כיתה ד'. אז הורדתי שעה מב', את אלפים הורדתי לגמרי, כי לא הייתה לי ברירה. היא מחנכת של כיתה ד', המורה אמורה לחזור לקראת פסח.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: יש לנו אמצעים לשדר את כל השיעורים פה בבתי ספר, שתהיה מורה לאנגלית בגן אחד אבל שכולם רואים אותה?

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: לא, לא, זה מורכב.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: יש מחסור במורים באנגלית, זה לא סוד, אז אני אומר שאפשר לנצל את הטכנולוגיה, את כל מה שלמדנו בקורונה.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: עכשיו יש לי מורה שעזבה לארה"ב והשבוע היא יצרה איתי קשר, ואמרה לי בואי נעשה שיתוף פעולה, אז חיברתי בינה לבין מורן ואנחנו נעשה בעזרת השם שיתוף פעולה גם עם בתי ספר בארה"ב.

מורה לאנגלית: אני הוצאתי אותם החוצה ליישם את כל מה שהם למדו, לכתוב אותיות, לכתוב מילים.

שני [ועד הורים]: יש למיתר קהילה בחו"ל כמו עיר תאומה כמו שיש לערים? יש משהו מוגדר בצרפת למיתר?

שמעון מזוז [ראש המועצה]: שמבו-ליאון, משהו כזה, אני לא הייתי אצלם אף פעם אבל יש. אבל חבר'ה, היום, עם קהילות שתומכות, היום מצבנו הכספי לשמחתי הוא הרבה, זאת אומרת אנחנו כבר לא כאלו שצריכים את התרומות.

שני [ועד הורים]: לא, אני לא מדברת מבחינה תמיכה כלכלית, אלא מבחינת שיתופי פעולה כאלו שברגע שיש קהילה-

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אם אתם רוצים ללמוד צרפתית, זה גם אני יכול ללמד, אין בעיה.

עיריית כהן [מנהלת בית הספר]: אז זה באמת באנגלית, הילדים נהנו. תחרות ציורים. באר שבע-עומרים, תחרות בנושא הילדים שלנו השתתפו. הם קטנים יחסית, הם התחרו מול ילדים מאוד גדולים אבל שנה הבאה אנחנו נהיה אלופים יותר ובאמת השבוע, אתמול או שלשום, הייתה חלוקת תעודות ושי לתלמידים שלקחו חלק בפעילות, בתחרות והילדים מאוד התרגשו. כמה מתרחש בשיעורים, כפי שאתם רואים הכנסנו, זה עוד לא יצא להורים, אתם רואים את זה בלעדי. אז הכנסנו, יש לנו כתפיסה חינוכית, לא בנינו חדר מחשבים, אנחנו רוצים מחשבים בתוך הכיתות שהם חלק מפינות הלמידה שיש. אז באמת, יש לנו מחשבים בכיתות, יש לנו 16 מחשבים ניידים שאנחנו משתמשים בהם. התחלנו להשתמש בהם, ועגלה. הנה, ראש המועצה יש לנו בעיה מאוד רצינית: הרכזת בבקשה תדברי אוסנת. היא מתביישת, אז אני אגיד לכם: יש לנו בעיה מאוד רצינית של תקשורת. אין לנו תקשורת פה. לקחנו 16 מחשבים לכיתות, כדי לעבוד אי אפשר להתחבר. זה לא הגיוני.

אוסנת ברקוביץ': ועכשיו יש בכרמית, את האפשרות להתחבר לסיבים האופטיים.

עיריית כהן [מנהלת בית הספר]: עידן, אנחנו במאה ה-21, ואנחנו רוצים לעשות דברים, ולהכניס את הילדים וזה לא עובד, פשוט לא עובד, אז תעביר את המסר.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: צריך לבדוק שהגיעו, אם גמרו פה את העבודה עם סיבים אופטיים, אז יהיה עולם אחר. השאלה אם הגיעו לפה, אנחנו נדבר עם בזק.

עיריית כהן [מנהלת בית הספר]: הקבלן תקע לנו את כל העבודה, בכיתה שלה יש 4 מחשבים ורק שניים עובדים, למה? כי החיבורים לא במקום הנכון.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: רגע, שנייה מחר תתקשרי להדרה, כי יש את הבחור הזה שעשה לנו פה את התקשורת, הוא בחור נהדר, נזמין אותו והכל יהיה תקין. זה היה באמת אחד מאנשי המקצוע הכי טובים.

עיריית כהן [מנהלת בית הספר]: בסדר, אני אדבר איתו.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: זה לא אחד שמתחמק, ההפך.

עיריית כהן [מנהלת בית הספר]: לא, לא. אז כפי שאתם רואים, גם קנינו, רכשנו מנוי חשוב שהילדים יכירו את העיתון, את הנייר, יחוש את זה. אז, יש לנו עיתון של ינשוף שהילדים פועלים, הוא חלק מסביבת הלמידה, עבודות חקר, סימולציות, זהירות בדרכים, אסטרטגיות. כל הספרים שלנו, הכל זה, טוב, יש לנו בכיתות מחשבים והם לא עובדים, זה מבאס אבל יהיה בסדר, אנחנו נתגבר על זה. בביקור האחרון שהיה לנו, עוד מעט אני אגיד, המפקחת ראתה, היא אומרת: הנה, יש מחשבים והם לא מחוברים, אמרתי לה כי השקע שלהם נמצא בצד השני ואין לנו מקום לשים אותם, רק פה. זה דברים שצריך לפתור. הפסקות פעילות משתדלים לעשות, היה חשוב לי שהם יראו, הפסקות פעילות כי אמרתם שלא רואים אז צילמנו כדי שתראו שיש לנו הפסקות פעילות ומה יש. אנחנו, יש לנו כמובן, הצטרפנו למיזם של משפחת פירננברג, כתבנו ברכות עם הילדים, הילדים למדו מה זה לכתוב ברכה. עשינו שיעור בהודיה על הטוב שיש לנו, למה אנחנו צריכים להודות על הטוב שיש לנו, להעריך, ואז שיתפנו אותם שיש ילדים שקשה להם עכשיו: הם נמצאים בבתי חולים, ואז כתבנו להם ברכות להחלמה לפורים וזה יצורף למשלוחי המנות שהמשפחה תורמת מדי שנה, לסורוקה ולבית לוינשטיין. אז האבא היום קיבל את הזה, אז הוא כתב לי "תודה רבה רבה". הוא התבייש לבקש, אמרתי לו "מה זה, אנחנו נהפוך את זה למסורת". פורים בפתח, אז כפי שאתם רואים: אנחנו חוגגים את פורים, כל הפסקה יש לנו מוזיקה ובכלל בלי שום קשר, מוזיקה וחוגגים, אבל זה פורים, החג של הילדים. לקראת העדלאידע היישובית שיש במיתר, תודה שאפשרתם לנו לעשות את זה פה ביישוב שלנו כי אנחנו רוצים לפתח מסורות פה, אנחנו מספיק אוכלוסייה גדולה שיהיה לנו כאן גם משלנו. אנחנו עושים באותו יום, וכל מורה קבעה עם ועד ההורים שלה ותופרים את התחפושות לילדים, ותהיה פה חגיגה. זה אותו יום שישי במיתר ובכרמית.

קארין כהן [צוות בית הספר]: זה הזמן לומר תודה לאגף החינוך, ולשוקי ולראש המועצה ולכל העוסקים במלאכה, שזכינו גם לקבל מופע לפורים ואנחנו באמת מעריכים הכל. אנחנו אסירות תודה כולנו, ואסירי תודה כל הצוות וכל הילדים וכל הקהילה, זה לא מובן מאליו. תהיה פה עדלאידע מהאגדות באמת, תרתי משמע ואנחנו מאוד מאוד מתרגשים.

עיריית כהן [מנהלת בית הספר]: גם החשיבה על להביא מגרש אחד לשטח בית הספר, פשוט גאוני. אתה לא מבין איך אנחנו מאושרות, כי סתם לדוגמה אנחנו רוצים לחגוג את פורים, חשבנו איפה נחגוג: בחניה, בזה ופתאום ראינו שזה כבר מוכן, נעשה את אירועי פורים במגרש כבר מגודר, אני רק ביקשתי בקשה אם אפשר יהיה לסדר את השטח שם שנוכל לעבור בטיחותית.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: רציתי לשאול שאלה אחרת: הילדים אמנם קטנים, מה עושים כדי שאף אחד מהילדים האלו בעוד חמש שש שנים לא יצרוך סמים. האם מתחילים לדבר איתם בגיל הזה, או שמתעלמים מזה ואז מקווים שכל אחד, הילד הפרטי שלו לא יצרוך סמים? זה קיים בבתי ספר, כשהיה המנהל הקודם שאלתי אותו אמר לי מה פתאום, אין אצלנו סמים במיתרים, אולי קצת שתייה חריפה. חבר'ה זה קיים.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: ברור שזה קיים זה חינוך, זה חינוך.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אז אני שואל: אם מתחילים כבר בכיתה ד' להסביר להם: שהם יחשפו בעוד שנה. לא יודע אם זה הזמן, אני לא פדגוג, אבל אם לא נתחיל איתם בגיל צעיר, בגיל 16 במסיבות זה יהיה.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אנחנו מדברים על בחירות בחיים.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אבל עדיין, אני חושב שעדיין במערכת החינוך לא מדגישים את הנושא ואפילו עישון רגיל, תעזבו סמים, גם עישון רגיל זה דבר שהוא מזיק, וילדים מעשנים, היום הייתי במיתרים, ואתה רואה אותם בפינה מעשנים. אם לא נחנך אותם כבר מגיל צעיר, ולהתחיל כשהדבר הזה הוא רע, אז זה לא מחלחל. בכל מערכות החינוך שנתקלתי בהם, לא מטפלים בעניין הזה. צריך להכניס להם לראש שזה דבר שלילי.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: בסדר, זה דברים שאתה מדבר עליהם. נושא של מחזור: גם בבית הספר אנחנו, אם יש משהו של המועצה של מחזור נשמח שיהיה לנו גם פה, כדי שנוכל גם כן להשתמש בזה.

קארין כהן [צוות בית הספר]: אנחנו בקשר עם תאגיד אלה, הם מגיעים לאסוף, עושים פרויקט כדי לרכוש חלומות. אנחנו נותנים יד ואוספים, כלכלה נבונה.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: הרצאות הורים. אנחנו משתדלים לעודד הרצאות הורים, בתקופה של הקורונה זה לא כל כך התאפשר. עכשיו זה קצת יותר נפתח, אז באמת הרצאות הורים יש לנו. יש לנו אבא שהוא מהנדס מכונות והוא הביא רובוט, כל מי שיכולנו להוציא, הוצאנו. הילדים מאוד נהנו מהכלב, ליטפו אותו, כלב רובוט. כן, מקסים, מקסים. עזבי את הילדים, אנחנו עמדנו שם, הסתכלנו. ושוב: האומנות, אם אתם תראו, כל חודש בחלון נבון, יש את האומנות, שכבה ב' באופן כללי, המורה לאומנות מוציאה אותם, הם מתבוננים בתמונות, שואלים והילדים שיצרו מסבירים להם על היצירה שלהם. ביקרו אצלנו השבוע ביקור לימודי של מפקחת בית הספר, והמדריכה המחוזית בתחום השפה, ואני אראה לך משהו, בידיוק מה שבאתי להגיד לך, בוא אני אספר לכם

קוריוז. הם נכנסו לגן, לחטיבה הצעירה, זה באמת היה מצחיק. הם נכנסו לחטיבה הצעירה ובחטיבה הצעירה הם ראו את ילדי א' וגן, פועלים, מאוד התלהבו ושאלו שאלות, ואז שאלו אותי: ואיפה החצי השני? אז, אמרתי החצי השני נמצא בכיתה עם המורה ולומד.

קארין כהן [צוות בית הספר]: על היתרון הזה לא דיברנו, שהמורה מגיעה לכל ילד וילדה.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אז הם אמרו: אפשר להיכנס לכיתה? אמרנו להם בוודאי. נכנסו לכיתה, ואז המדריכת שפה אומרת למורה: אפשר לשמוע אותם קוראים? אז היא אומרת לה בוודאי. אז, היא עומדת בכיתה ושואלת אותם: מי רוצה להקריא לי סיפור? היא רצתה לראות איך הם קוראים. מי רוצה להקריא לי סיפור? הילדים מצביעים, בחרה בילד. תקשיבו, אמרה לו תבחר ספר, לא מהחוברת עבודה שלהם כן? לא ברמה. הם סיימו חולם, וחסר להם עוד תנועות, אבל הם לא למדו את הכל, והיא ביקשה שהם יקראו, והילד לקח ספר על חכמי חלם, התחיל לקרוא ולתקן את עצמו תוך כדי קריאה, כי הוא לא יודע את כל התנועות. הם היו בהלם, והקוריוז של שני עם הבת שלה, אילונה שואלת אותה, אילונה זו המפקחת שיושבת ליד הבת שלה אומרת לה: אני רוצה לשמוע אותך קוראת, את מוכנה להקריא לי? היא אומרת לה: "עוד מעט, אני עסוקה". עוד מעט, לא עכשיו. ההיא ישבה, ועבדה. עכשיו הם שומעים אותו קורא: זה באותו שולחן אם תשימו לב. היא ישבה ועבדה ומחקה, וכתבה, ואז סיימה, אמרה לה עכשיו אני יכולה לקרוא.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אז היא קראה, והיא קראה לה מדהים. היא קראה מדהים, היא לא נתנה לה עד הסוף, היא אמרה: וואו איך את קוראת יפה, לא זכרתי את זה.

שני [ועד הורים]: לא, אז עכשיו אני חייבת להגיד לך. הילדה שלי, הינו 4 שנים בשליחות לקנדה, היא חזרה לישראל לא מדברת עברית, מילה. והנה, כיתה א', חט"צ אצלם ואז כיתה א' זה השפה שהייתה פה. אז זה עד כדי כך מוצלח.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: ילדים קולטים שפות ברמה מדהימה, לכן זה הזמן ללמד אותם. אגב לא רק אנגלית, גם שחמט.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: יש לנו חלומות לשנה הבאה, זה חלק מזה.

קארין כהן [צוות בית הספר]: שחמט בדרך, ושבוע הבא מגיעים לפה שולחנות שחמט מדהימים.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אז הגיע הזמן, יש לי בת פה בכרמית: אומרת לי אבא הבטחת שחמט בגן, אנגלית ושחמט. הבטחתי את זה, והיא מזכירה לי כל הזמן.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: עוד משהו שנשמח מאוד לעזרה. הגשנו, כמו שאמרתי לכם, קול קורא, אנחנו קופצים עליו וזכינו בקול קורא של תרבות יהודית ישראלית. קיבלנו סכום של 10,000 ש"ח, בונים עכשיו טיילת נבון, אתה זוכר שדיברנו על זה? שלקחנו את כל הערכים של יצחק נבון, ונעשה סוג של טיילת בהפסקה שהיא תהיה מפעילה, שהילדים יוכלו ללמוד. ובאמת אנחנו שם צריכים רק את העזרה, וכבר נתת את ההסכמה שלך, אז תודה מראש, ליישר שם את השטח, עם האבנים המשתלבות כדי שאנחנו נוכל לבנות את ההמשך של הטיילת כי זה יהיה על זה כל מה שאנחנו מזמינות.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: בנושא בינוי-פיתוח בכרמית יש לנו קבלן פיתוח, קל מאוד לעשות. זה לא מיתר, זה ההבדל. במיתר, אין לנו כרגע משהו שאנחנו מפתחים שאפשר, אבל גם שם יהיה, אז נוכל גם שם.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: אז נשמח באמת שתקדמו את זה, כי אנחנו עד סוף חודש מאי, צריכים כבר להעמיד את הכל.

קארין כהן [צוות בית הספר]: כבר קיבלנו את המפרט לכסף, את התקציב. זה ספסלים ושמשיות כאלו, נקרא לזה לכיתות חוץ, ששם בעצם ילמדו ערכים בצורה של שיח לפי שבעת המינים, משהו מטורף, פרויקט מטורף שכל צוות הניהול עושה איתנו ביחד, ואני מעריכה שזה יהיה מודל בכל מיני בתי ספר בארץ, לא רק אצלנו.

עירית כהן [מנהלת בית הספר]: זה מהמם, זה הולך להיות מאוד יפה. זה גם חלק מהתפיסה שלנו שאפשר ללמוד גם במרחב, בחוץ, לאו דווקא בכיתה. זה התפיסה שלנו, אנחנו רוצים שכמה שיותר הילדים יצאו החוצה. אז באמת, אני אסיים במשפט: עצבות נועלת שערי שמיים, תפילה פותחת שערים נעולים, והשמחה בכוחה לשבר חומות. אז באמת, שנזכה לשמוח ולשמח תמיד, שיהיה לכולנו חג אורים שמח והיה לנו העונג לארח אתכם ושוב המון המון תודה, באמת תודה גם לאתי, שהיא באמת יד ביד איתנו ומלווה, ולכל אחד ואחד מכם פה, ראש המועצה שבאמת הנה עכשיו ראיתם נתן לנו ונותן לנו תמיד את ברכת הדרך, ושוקי שאנחנו משגעים אותו כל הזמן. אנחנו רק אומרים תודה.

קארין כהן [צוות בית הספר]: תודה שאתם מאפשרים לנו ומאפשרות לנו לחלום ולהגשים את החלומות לילדים האלו.

שמעון מזוז [ראש המועצה]: אני רק רוצה להגיד לכם שהתפקיד שלנו כנבחרים: זה לבנות את ארץ ישראל, לא צריך להגיד אם זה משתלם או לא משתלם. אם אנחנו לא נביא לפה יהודים שיגורו פה,

מישהו אחר יגור כאן. החלום שלי, אמרתי את זה כבר, ואני מכריז את זה בפעם המי יודע כמה, ברדיו דרום היה לי ריאיון שהשבוע אמרתי, זה מוקלט, מבחינתי לאחד את כרמית, מיתר יחד עם עומר על כל הציר הזה עד לעומר. לא צריך ארבעה אזורי תעשייה, מספיק לנו אזור תעשייה אחד של עומר. הנה זה מוקלט, זה הישיבה האחרונה, שרק הוא יתרחב, חבל לעשות פה כל כך הרבה אזורי תעשייה ולהתחרות, אנחנו נהיה ביחד ונבנה פה על כל הציר הזה מקיבוץ כרמים עד עומר, יישוב יהודי, משגשג, מודרני, אחרת לא נוכל לנסוע לבאר שבע בשיירות. את זה אנחנו לא רוצים, חייבים ליישב את המדינה הזו ביהודים, את הנגב בעיקר, ואת הגליל. כל אזור המרכז, אז יבנו עוד 100 אלף יחידות, הוא יהיה סתום. העתיד של מדינת ישראל הוא כאן: וזה התפקיד שלנו לבנות כאן, להביא לפה אוכלוסייה. הנה כרמית היא דוגמה, שאנשים מהמרכז הגיעו לכרמית: חיים פה, צריכים לתת להם את התנאים הכי טובים, את החינוך הכי טוב, הנה אנחנו נותנים, פה זה הבית שנותן את החינוך שזה הדבר הכי חשוב להורים. הפוטנציאל קיים: צריך שגם ראשי הרשויות שלא כל אחד יסתכל על הכיסא. אני מוכן לפנות את כסאי מיידית ובלבד שנתאחד ונבנה פה יישובים ליהודים שיבואו לגור כאן.

ציון אלמלס [מנכ"ל המועצה]: ישיבת המועצה ננעלת, תודה רבה לכולם.